

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **T. M.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 19 marca 2025 r.,
wniosku obrońcy skazanego
o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Antoniego Bojańczyka
od udziału w sprawie kasacyjnej V KK 337/24,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Antoniego Bojańczyka
od udziału w sprawie kasacyjnej V KK 337/24.**

UZASADNIENIE

Obrońca T. M. pismem z dnia 6 lutego 2025 r. (k. 165 i n.) złożył wniosek o wyłączenie SSN Antoniego Bojańczyka od rozpoznania sprawy kasacyjnej V KK 337/24, sygnalizując że w stosunku do tego sędziego występują okoliczności, które mogłyby wywołać uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności w niniejszej sprawie, a mianowicie fakt powołania go przez Prezydenta RP na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w wyniku uchwały Krajowej Rady Sądownictwa, której skład został ukształtowany na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3). Na poparcie swego stanowiska wnioskodawca odwołał się do

szeregu orzeczeń Sądu Najwyższego, w tym do postanowienia SN z dnia 5 sierpnia 2024 r., sygn. akt II KK 209/23, odnoszącego się bezpośrednio do SSN Antoniego Bojańczyka.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

Rozpoznanie przez sędziego sprawy kasacyjnej, w której podważano jego status z uwagi na wadliwość trybu powołania – na co trafnie wskazał obrońca skazanego w piśmie z dnia 6 lutego 2025 r. – mogłoby w odczuciu społecznym uzasadniać wątpliwości co do bezstronności tego sędziego. Problem, jaki wystąpił na gruncie niniejszej sprawy był przedmiotem obszernej analizy w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I - 4110 - 1/20 (OSNKW 2020/2/7) oraz w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2.06.2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22), co czyni zbędnym czynienie szerszych rozważań w tym zakresie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego powszechnie akcentuje się, że „sędzia ulega wyłączeniu, nie tylko wówczas, gdy istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie (art. 41 § 1 k.k.), ale również w sytuacji, gdy orzekanie przez sędziego w danej sprawie mogłoby prowadzić do naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 EKPC i uznania, że taki skład orzekający w ogóle nie stanowi niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą” (*postanowienia SN: z dnia 6 lipca 2022 r., IV KO 66/22, LEX nr 3405631 z dnia 13 października 2021 r., II KO 30/21; z dnia 28 kwietnia 2022 r., IV KO 32/22; z dnia 17 marca 2022 r., II KO 12/22*). Sąd Najwyższy podziela stanowisko wyrażone wcześniej w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2024 r., II KK 209/23, zgodnie z którym „bez wątpienia, okoliczności związane z uzyskaniem statusu sędziego SN przez A. Bojańczyka w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r. prowadziłyby, gdyby sędzia ten zasiadał w składzie rozstrzygającym sprawę, do naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 EKPC, standardu konstytucyjnego (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP), ale także do przyjęcia, że sąd z jego udziałem będzie sądem

nienależycie osadzonym w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Taka konkluzja wynika zarówno z dotychczasowego orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, jak i Sądu Najwyższego”.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[J.J.]

[r.g.]